Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

SÖNDAGS-SKOL-KLOCKAN

N:o 9. | Den 26 Februari 1928. | 56:e årg.

Från död till liv.

Jairi dotter uppväckes.

Jesus visade mer än en gång, att han var livets herre, som rådde på döden. Han gav liv åt döda. Bland dem var även en ung flicka, dotter till en framstående man, bosatt i staden Kapernaum. Vi läsa därom i Markus evangeliums femte kapitel.

Då kom en synagogföreståndare, vid namn Jairus, dit; och när denne fick se honom,

föll han ned för hans fötter och bad honom enträget och sade: "Min dotter ligger på sitt yttersta. Kom och lägg händerna på henne, så att hon bliver hulpen och får leva."

Då gick han med mannen; och honom följde mycket folk, som trängde sig inpå honom.

Medan han ännu talade, kommo några från synagogföreståndarens hus och sade: "Din dotter är död; du må icke vidare göra Mästaren omak."

Men när Jesus märkte vad som talades, sade han till synagogföreståndaren: "Frukta icke, tro allenast."

Och han tillstadde ingen att följa med, utom Petrus och Jakob och Johannes, Jakobs broder.

Så kommo de till synagogföreståndarens hus, och han fick där se en hop människor som höjde klagolåt och gräto och jämrade sig högt.

Och han gick in och sade till dem: "Varför klagen I och gråten? Flickan är icke död, hon sover."

Då hånlogo de åt honom. Men han visade ut dem allasammans; och han tog med sig allenast flickans fader och moder och dem som hade fått följa med honom, och han gick in dit där flickan låg.

Och han tog flickan vid handen och sade till henne: "*Talita, kum*, (det betyder: *Flicka*, jag säger dig, *stå upp*").

Och strax stod flickan upp och begynte gå omkring (hon var nämligen tolv år gammal); och de blevo strax uppfyllda av stor häpnad.

Fars och mors.

Inte vet jag vad gossen egentligen heter, som bilden på tredje sidan visar oss. Men vad namn han än har, är det nog så, att han är fars och mors gosse, ja, kanske han är fars dräng och mors hjälpare. För du må tro, att han är duktig och villig och kan hjälpa både far och mor. Att dessa tycka om sin gosse och äro glada för hans goda vilja att hjälpa dem, det kan du nog förstå. Säkert förstår du även, att båda två vilja sin gosses allra bästa, och de äro ense om att intet i det fallet är av sådan betydelse som att han är och får förbliva Guds tillhörighet. De ha därför lämnat honom i Guds vård.

Pater noster.

Det var på den tiden, då ännu inga ångbåtar ilade över svallande djup och förmedlade gemenskapen mellan länder och folk, utan detta skedde då medels segelfartyg. Det var grant att se de stora, tunga skroven sättas i rörelse av en massa svällande, vita segel. Och ståtligt tyckte nog den rike byggmästar Öster det skeppet han ägde del i, med sina vita segelmassor, tog sig ut, då det för förlig vind gungade ut från hamnen på de vitfraggiga vågorna.

Med stolt uppsyn stod han länge på bryggan och såg hur skeppet avlägsnade sig allt längre och längre ut på det skummande havet. Hans egen son, Erik, var ju kapten på skutan och skulle nu för första gången lägga i dagen sin skicklighet som befälhavare på ett större fartyg.

Erik Öster var gift och den lille pysen, som stod på bryggan med sin lilla hand i byggmästarens och grät förtvivlat, var kaptenens son. Unge Öster hade ej själv velat taga kommandoskapet över ett fartyg, som till och med någon gång var destinerat till hamnar på andra sidan jordklotet, ty det var svårt att resa så långt från hustru och barn, och han skulle nöjt sig med platsen på ett mindre fartyg som ej gjorde så långa resor. Men gamle byggmästaren, som ännu tyckte sig äga rätt att råda över sonen, tyckte att det spred en glans av ära över honom själv och hela hans släkt, att ha en son som kapten på det stora fartyg, däri han själv var delägare, och höll hårt därpå, att sonen skulle taga befälet på "Havsörnen" om hand.

"Skicka dina pojkar till mig och min gumma! Hon pysslar nog om dem så bra som deras egen mor — och tag henne med på resan, så slipper hon sitta hemma och lipa över förmodade olyckor — och var nu karl för din hatt och visa, att du är son till mäster Öster."

Det var ord och inga visor med gubben Öster, och sonen och sonhustrun måste göra som han sagt.

Med belåten min vände mäster från bryggan med sin ännu gråtande sonson vid handen.

"Se så, pojke, nu är det nog ulvat och tjutet för det, som ingenting är att gråta för", sade farfar med en röst, som gjorde anspråk på att bliva åtlydd.

Men det var ingen lätt sak för Lill Erik att hålla tårarna tillbaka denna första dag — så lång — så oändligt lång — han var skild från pappa och mamma.

Farmor var själva godheten och hittade på allt möjligt att trösta de små gossarna med, som tyckte det var så konstigt att vara hos farfar och farmor, mot att vara hos pappa och mamma. Men farmor tordes de dock tala med. Detta tordes de inte med farfar.

Men om aftonen, då de skulle gå till sängs, väntade dem en stor missräkning — en missräkning, som höll stackars Lill-Erik vaken till långt fram på natten. Varken farmor eller farfar bådo till Gud för sig och sitt hus eller för dem som nu voro ute på det stora havet.

Gossarna gingo där och trånade och kände sig i ett främmande element, vart de gingo, antingen de voro i sitt eget rum, ett mörkt kyffe, som i hast blivit inrett till barnkammare, eller i det stora dagligrummet, där de stora, gammaldags skänkarna och skåpen verkade en tung, dyster stämning, eller i det stora köket, där kastveden brann dagen i ända i den stora långspiseln med sitt svarta gap, ty det var höst och kallt. Där voro de dock mest, ty där satt farmor med den ena pigan och spann lingarn på sin blåmålade spinnrock.

Men till farfars rum vågade de sig inte, ehuru det nog hade sin dragningskraft med sig att se hur vackert den nya rovoljelampan — en föregångare till våra fotogenlampor — och som var en gåva av deras pappa, lyste upp rummet. Några leksaker kommo aldrig i fråga för farfar.

En kväll, då de små gossarna skulle säga godnatt till farfar och farmor, förmådde Erik icke längre tiga med det som låg honom på hjärtat.

"Farfar", sade han blygt, "ska' vi inte be i kväll att Gud ska' bevara pappa och mamma, så att inte det stora skeppet sjunker ned i havet — så — så — de drunkna —?"

"Vad pratar du, pojke? Skulle mitt stora, starka, präktiga skepp gå till botten? Vem har lärt dig sådana dumheter? Be' till Gud — hm — det är prästens göra."

"Mamma och pappa bedde alltid te' Gud", sade lille Rolf.

"Det bryr jag mig inte om, pojke, det fick di göra som di tyckte — men — inga katolska knäfall — och pater noster i mitt hem och därmed punkt." (Forts.)

"Jag är..."

Rebus.

bar

N (H) S to A (R)

Puzzle.

Prisuppgift.

Nästa sidas figurer skola utklippas och därpå sammanfogas, så att de bilda ett välbekant djur.

GÖTEBORGS UNIVERSITETSBIBL.

Lösningar märkta *"Puzzle"*, insändas till *Redaktionen av Söndagsskolklockan, Stockholm 5*, senast den 6 mars.

Till insändarna av de tre först funna rätta lösningarna utdelas bokpriser.

Lösningar jämte pristagarnas namn återfinnas i nr 13.

Lösning

till *"Bytesord"* i nr 5.

1	TORR
2	TORV
3	KORV
4	KOLV
5	KALV
6	KALL

1	FYRA
2	FARA
3	TARA
4	TALA
5	TALK
6	TOLK
7	TOLV

De av redaktionen förvarade lösningarna hade ovanstående utseende.

Följande ha ansetts berättigade till pris: *Två första pris:* Maja Lordh, Tuolluvaara, *Kiruna* och Lennart E. Rosing, Clevegränd 1 B, 2 tr., *Stockholm; andra pris:* Ingrid Fagerström, Kung-Magnigatan 3, *Falun.*

Pristagarna erhålla sina priser pr post.

Lösning

på omflyttningsuppgift i nr 8.

```
          (7)
(1) V     KURT  (8)
    I     O
    O     L
(2) LYSMASK     (3)
          I     O
          L     L
(5) ALKA      A (4)
          (6)
```

Söndagsskolan.

Texten för söndagen den 4 mars.

Evangelium når Afrika.

Apg. 8:26—39.

Tänkespråk: *Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar, döpande dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn.* Matt. 28:19.

Hemläsning enligt Svenska Bibelläsningsförbundets textlista:

Måndag:	Ps. 68:25—32.
Tisdag:	Ps. 87:1—7.
Onsdag:	Jes. 53:1—12.
Torsdag:	Neh. 8:1—9.
Fredag:	Ps. 67:1—8.
Lördag:	Jes. 45:22—25.
Söndag:	Apg. 8:26—39.

Svenska Tryckeriaktiebolaget, Stockholm 1928

GÖTEBORGS STADSBIBLIOTEK